

В гаю далекім, в гущавині пишній,
Квіти гранати палкі розцвітають,
Мов поцілунки палкі на устах
Іншим палким поцілункам назустріч,
Мов поцілунки рубінових уст...
Спи, моє серце! нехай там у гаю
Квіти гранати палкі розцвітають...

Вітри північні тремтять, затихаючи,
Між запашними кущами лавровими,
Наче зітхання жаги,
Наче ті лаври стрівання таємнее
Любо ховають од світу цікавого
Листом ласкавим густим...
Спи, моє серце! хай вітри північнії

В лаврах лагідних тремтять, затихаючи...
До кипариса магнолія пишная
Чолом завітчаним ніжно схилилася,
Як молода до свого нареченого.
Білії квіти тремтять в темних кучерях,
Але серпанку немає на їх.
Щире кохання не вкрите серпанками...

Спи, моє серце! хай пишна магнолія
До кипариса стрункого схиляється.
З темного моря білявая хвилечка
До побережного каменя горнеться,
Пестоші, любощі, сяєво срібнее
Хвиля несе в подарунок йому;
Темне чоло побережного каменя

Хвилі коханій назустріч засяло.
Пестоші, любощі, сяєво срібнее...
Спи, моє серце! Хай хвиля білявая
До побережного каменя горнеться...

1897, Ялта

Примітки

Джерело : Леся Українка. Зібрання творів у 12 тт. — К. : Наукова думка, 1975 р., т. 1, с. 156.

«Кримські відгуки» вперше як цикл надруковано у збірці « [Думи і мрії](#) ».

Окремі вірші вперше друкувалися: «Східна мелодія» — ЛНВ, 1898, № 2, стор. 140 — 141; «Мрії» — ЛНВ, 1898, № 2, стор. 141 — 142; «Зимова ніч на чужині» — ЛНВ, 1898, № 5, стор. 143 — 147; «Весна зимова» — ЛНВ, 1899, № 2, стор. 167.

Автографи: «Імпровізація» — ІЛШ, ф. 2, № 663; «Уривки з листа» — ІЛШ, ф. 2, № 663 (чистовий), № 664 (чорновий); «Східна мелодія» — ІЛШ, ф. 2, № 665 (чистовий), № 666 (чорновий); «Мрії» — ІЛШ, ф. 2, № 667 (чистовий), № 668 (чорновий); «Зимова ніч на чужині» — ІЛШ, ф. 2, № 669 (чистовий), № 609 (чорновий); «Іфігенія в Тавриді» — ІЛШ, ф. 2, № 671; «Весна зимова» — ІЛШ, ф. 2, № 673.

Поезії циклу датуються за першодруком.

Подається за збіркою «Думи і мрії», стор. 94 — 115.